

כל המשפחה מחוברת סביב הדף של אבא

מסרים מהדף היומי / פרשת וירא תשפ"ה / גיליון מס' 131

עיצוב ייחודי
להדפסה חסכונית
מומלץ להדפיס
ולחלק בעבודה ובקהילה

לע"נ 'אבא של הדף'
רבי יהודה מאיר שפירא
ב"ד יעקב שמשון מלובלין זי"ע
אשר נפטר ללא זש"ק

סעודה שלישית

השבוע למדנו בנמ':

דף קמא.

"שלא היתה לו בת"

בגמרתנו השבוע מפרש רבי מאיר את הפסוק (בראשית כד א):
"וה' ברך את אברהם בכל" - שלא היתה לו בת...; הרמב"ן על
התורה מפרש: אברהם לא חש חיסרון לו היה זוכה בבת, אך כיון
שאם היתה לו כזו, הרי שבנישואיה ובלכתה לגור עם בעלה,
הרחק מבית אביה, הייתה עלולה להעמיד בית בדומה לרוב
אנשי אותו דור שהיו עובדי עבודה זרה, לכך נקט רבי מאיר
שהייתה זו ברכה עבור אברהם בכך שלא היתה לו בת

יהודי מקים דור כדי להביא עובדי ה' לעולם, לא לשום מטרה
אחרת

בגטו וילנא התגוררה משפחת ברונשטיין. כשהחלו להסתגל
לגטו הידיעות הנוראות על מכוונת ההשמדה הנאצית המכחידה
מדי יום אלפים מישראל, הבינו ההורים ברונשטיין כי ראוי
שימצאו מפלט לכל הפחות עבור ביתם בת הארבע. ידיד גוי
הציע להסתירה עד לאחר המלחמה והילדה נמסרה לידי
בחשש. באחד הימים ביקרה האם את ילדתה בהיחבא ונחרדה
לראות את הילדה מצטלבת... "היא תחיה, אך תהיה לגויה, ובכך
אין לי שום חפץ..." הסיקה האם הקדושה, ובעלה הצדיק הסכים
איתה, הילדה הוחזרה לגטו, וזמן מה לאחר מכן השיבה נשמתה
ליוצרה בקדושה ובטהרה יחד עם הוריה. הי"ד

איך זה קשור אלינו?

כיהודים מאמינים המתכוונים לחיות על קידוש ה', משקיעים
אנו את כל כוחותינו להעמיד דורות נאמנים לה' ולתורתו

יום שבת

השבוע למדנו בנמ':

דף קלט.

"האי גדול אחי, דלבש ואיכסי מביתא, מאי דעבד עבד".

בגמרא השבוע למדנו: גדול האחים המנהל את נכסי אחי
היתומים, אשר רכש לעצמו מלבושים מכספי הירושה, אינו צריך
לקזז את שווים מחלק ירושתו, שכן לבישתם הועילה ליורשים
כדי שיוכל לנהל את נכסיהם כהוגן, שכן בזכותם התייחסו אליו
הסוחרים והלקוחות בכבוד ובאופן ראוי

כך היא דרכו של עולם, אין מודדים את האדם לפי כשרונותיו,
יכולותיו או הנהגתו, אלא לפי הפעלת החיצונית, וחבל

הרבי ר' זושא מאניפולי הופיע עם חסידיו באחת הערים, המונים
יצאו לקבל את פניהם, וסעודה מפוארת הוכנה עבורם. הרבי
הושב בראש השולחן כשלפניו מוגשת קערה מוזהבת ובה מרק
משובת. הנוכחים הביטו בהערצה בצדיק הממלא את הכף
במרק, מגביהה, ושופך את תכולתה לתוך... אדרתו המכובדת.
הסובבים נבוכו, והרבי בענוותנותו הסביר: "לפני כמה שנים,
בהיתי בגלות, לבוש בבגדים פשוטים, שהיתי בעיירתכם זמן
ממושך, למדתי והתפללתי כהיום, אך אז בניגוד להיום איש
לא פנה אלי ולא כיבדני. עתה שבאתי בבגדים מהודרים זכיתי
לקבלת פנים מפוארת, כנראה שבגדיי הם הראויים לכבוד, ולא
אני... הם אלו אפוא שצריכים ליהנות מהמאכלים...". הקהל
נבוך, כנראה הבין את המסר

איך זה קשור אלינו?

לא נבחן את האדם שמולנו בבגדיו או במעמדו, נבחננו במעשיו
ובתכונותיו, אלו יקרבוהו ואלו ירחקוהו

ליל שבת

השבוע למדנו בנמ':

דף קלו.

"מתנת שכיב מרע אימת הויה לאחר מיתה"

בגמרתנו השבוע מבואר [ע"פ הרשב"ם] שכשאדם נותן מתנת
שכיב מרע - מתנה שהמקבל יזכה בה רק לאחר מות הנותן
- אין המקבל זוכה בה בתחילת תהליך הפטירה, אלא בסופו,
לפי שאין אדם רוצה להפקיע את ממונו משליטתו עד שתגמר
מיתתו

היסוד האמור, שלו כמה השלכות הלכתיות, מעניק לנו גם
מבט על עומק נפש האדם; גם כשכבר איבד כל תועלת מכספו
- בעודו נוטה למות - הוא לא יוותר על פרוטה ממנו. כן, אם
האדם לא ישתדל להעמיד את נכסיו הארציים על היחס הראוי
להם, ימצא הוא את עצמו קשור עימם בקשרי נפש... כמה לא
נעים..

בספר לב אליהו, מספר המשגיח רבי אליהו לופיאן על יהודי
שהכיר, נכבד וחשוב היה האיש, אך חמדת הממון העבירתו
על דעתו; בכל פעם שעמד מול כסף הוא היה מאבד את כל
כבודו. בהגיע שעתו האחרונה לחש לנאספים: "קחו ממני מוסר,
יודע אני שכבר לא תהיה לי שום תועלת מכסף, ולמרות זאת
אם משהו יגיש לי עכשיו מטבע אושיט את ידי ואטמינה תחת
הכר...". בעודו מדבר יצאה נשמתו

איך זה קשור אלינו?

דורשי רשומות אמרו: "אלהי כסף ואלהי זהב לא תעשה לך" -
אל תעשה מהכסף והזהב 'אלהים', ואין צורך להוסיף ולו מילה
אחת יותר